

for Kjøbenhavn's 4de Valgfreds (Scharling) har Ret, naar han siger, at Takstnedsættelserne ville spare Regning. Jeg ser nok af Motiverne, at den højtærede Minister selv nærer nogen Tvivl i denne Henseende, idet han siger, at der er forbundet Risiko med Gennemførelsen af dette Forslag. Jeg tror ikke, det vil blive Tilfældet; jeg tror, at de lave Takster ville bevirke en saa meget større Trafik, og at Jærnbannerne i det hele taget ville faa saa meget mere at befordre baade af Personer og Gods, at de lave Takster ikke ville bevirke, at Jærnbannerne faa mindre Indtægt — snarere det modsatte. Det har jo ogsaa vist sig, som den højtærede Minister selv gør opmærksom paa, at Indtægten af de billige Abonnementskort, som for nogle Aar siden bleve indførte, gik op fra 107,000 Kr. til 270,000 Kr., altsaa ganske overordentlig. Det viser sig ligeledes, at de 14 Dages Kort, som nu bruges, finde udmærket Af sætning og vistnok ere til Fordel for Banen. Her er det, jeg gerne vilde tillade mig at gøre en Bemærkning. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke kunde lade sig gøre at indføre lignende Kort, som disse 14 Dages Kort, men kun gældende for den halve Tid. Det er nemlig meget ofte blevet udtalt til mig, at der er ikke saa Folk, som ikke ret vel kunne være borte fra deres Forretning eller deres Hjem saa lang Tid som 14 Dage, og naar man kun kan være borte i den halve Tid,ommer man sig jo ved at løse et 14 Dages Kort, som man altsaa kun faar Brug for den halve Tid. Hvis der derimod kunde udstedes Kort med en Gyldighed af f. Eks. 8 Dage, vilde de sikkert blive benyttede i stort Omfang og maaste i et større Omfang, end de 14 Dages Kort blive benyttede. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, men jeg vilde gerne henstille det til den højtærede Ministers og det kommende Udvalgs Overvejelse. — Jeg tror ikke, at det er rigtigt, naar § 10 her i Lovforslaget forhøjer Bøden for de Folk, som ere saa uheldige at komme for sent til Toget og derfor maa gaa ind i Toget uden at løse Billet, men som straks melde dette til Togføreren. Disse Folk gøre det jo slet ikke for at snyde, men Sagen er blot, at de ikke have haft Lejlighed til at faa løst Billet, idet de ere komne i sidste Øjeblik, og der er jo her Tale om Folk, som straks melde det til Togføreren. Jeg mener altsaa, at naar noget saadant sker, kan den lille Bøde, som nu gælder, være tilstrækkelig, og jeg synes ikke, det vilde være rigtigt at forhøje den. Derimod har jeg ikke noget imod, som det er foreslaaet, at forhøje Bøden for de

Folk, som have en ugyldig Billet, eller som rejse paa en højere Klasse end den, deres Billet giver dem Ret til. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Nanders Amts 4de Valgfreds (Meergaard), naar han mente, at der ligesom hidtil bør tages Hensyn til Foreninger, som ønske at gøre en kortere eller længere Rejse. Forslaget siger jo, at det bør man for Fremtiden ikke tage Hensyn til. Jeg tror imidlertid, det vilde være urigtigt, hvis man ikke gør det. — Ligeledes tror jeg heller ikke, at det er rigtigt, naar Forslaget nu kræver Betaling for Returgods. Ogaa i denne Henseende er jeg enig med de ærede Medlemmer, som før havde Ordet. Jeg tror, det er rigtigt, at man bliver ved det bestaaende i den Sag. Hvad angaar Afstæffelsen af Dobbeltbilletter, kan jeg meget vel se, at det kan være rigtigt efter den stærke Nedsættelse af Takster, som Forslaget giver. Men de meget korte Rejser ville, saa vidt jeg kan se, blive forholdsvis dyrere, og det bør de efter min Mening ikke blive. Mange Landboere, som have Forretninger i Byerne paa Torvedage, Markedsdage og ved andre Lejligheder benytte nu i stor Udstrækning Jærnbanen til saadanne korte Rejser, og de ville, saa vidt jeg altsaa kan se, ikke blive delagtige i de billige Takster i den Grad som Folk, der rejse længere. For de længere Rejser, siger jeg, det er overmaade billige Takster, og jeg paastønner, at den højtærede Minister har foreslaaet disse Takster. Jeg vilde ønske, at Forslaget maa blive gennemført, da jeg tror, at det vil være til Gavn for Omsætningen og i det hele for Trafikken med Jærnbanen.

Harald Jensen: Der fremkom en Bemærkning fra den højtærede Minister, som jeg gerne vilde drage frem, fordi jeg mener, at den kan have sin Betydning. Det var en Bemærkning om, at Lønningsspørgsmaalet vilde kræve sin Løsning i Retning af Forbedring. Den ærede Minister syntes at pege paa, at noget saadant skulde ske ved Revision af Loven angaaende Statsbanedriftens Ordning, og den ærede Ministers Udtalelser syntes at tyde paa, at han var velvillig stemt for en Forbedring og en Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg er sikker paa, at denne Ytring vil vække Haab rundt omkring i mange mindre Bestillingsmænds Familier, og jeg vil ønske, at dette Haab ikke maa blive skuffet men at det, naar den Tid kommer, virkelig maa vise sig, at dette Spørgsmaal bliver løst paa den antydede Maade. Med Hensyn til det foresliggende Forslag, kan jeg i et og alt billige den Tendens, som gaar igennem det, nemlig